

ЦРНА ГОРА
ОПШТИНА БЕРАНЕ
Главни администратор
Број: 03-042/26-468
Беране, 27.05.2026.године

Главни администратор општине Беране, рјешавајући по жалби Стојановић Милована из Берана бр. 12-411/25-214176/6 од 25.05.2026. године, кога заступа Огњен Филић, адв. из Берана, изјављеној против рјешења о принудној наплати пореза на непокретности Управе локалних јавних прихода општине Беране, бр. 12-411/25-214176/5 од 15.05.2026. године, на основу чл. 77 Закона о локалној самоуправи ("Сл.лист ЦГ" бр.02/18, 34/19, 38/20, 50/22 и 81/25) и чл. 126 став 1 Закона о управном поступку ("Сл.лист ЦГ" бр. 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) **доноси**

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Жалба се одбија као недозвољена.

Образложење

Рјешењем Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-411/25-214176/5 од 15.05.2026. године покренут је поступак принудне наплате пореза на непокретности по рјешењима 12-42/25-17149 од 19.08.2025. године у износу од 56,96 € за пословни простор површине 15м2 уписан у ЛН 2402 КО Беране; 12-42/25-17150 од 19.08.2025. године у износу од 68,35 € за пословни простор површине 18м2 уписан у ЛН 2402 КО Беране; 12-42/25-17151 од 19.08.2025. године у износу од 8,38 € за стамбени објекат површине 174м2 уписан у ЛН 121 КО Полица; 12-42/25-36411 од 19.08.2025. године у износу од 20,06 € за земљиште уписано у ЛН 2402 КО Беране и ЛН 121, ЛН 1514, ЛН 1510 КО Полица, које порески обвезник Стојановић Велимир Милошковић, адреса Маште-Полица, Беране, ЈМБГ 0300957774113 није платио у законски обавезним роковима а која су извршна и доспјела на плаћање 01.новембра 2025. године, у укупном износу од 153,75 €.

Благовремено изјављеном жалбом жалилац побија предметно рјешење због битне повреде правила управног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног права и углавном наводи да је исто незаконито. Наводи да изрека не садржи јасно прецизиран чињенични опис обавеза, основ истих, на шта се односе, када су настале и друге појединости у погледу разумљивости, да је првостепени орган погрешно примијенио одредбе Закона о порезу на непокретности, Закона о пореској администрацији и Одлуке о порезу на непокретности, те да рјешења на које се обавеза односи нису правоснажна и извршна. Надаље наводи да није утврђена корисна површина стамбеног објекта на који се обавеза односи, нити његова старост.

У коначном предлаже да Главни администратор Општине Беране поништи нападнуто рјешење и предмет врати на поновни поступак и закониту одлуку.

Жалба је недозвољена.

Одредбом чл. 150 Закона о управном поступку ("Сл.лист ЦГ" бр. 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) у ставу 1 прописано је да је против рјешења о извршењу дозвољена жалба која се може односити само на вријеме, мјесто и начин извршења и њоме се не може побијати правилност рјешења које се извршава док је ставом 2 истог члана прописано да се жалба изјављује надлежном другостепеном органу и не одлаже извршење.

Увидом у побијано рјешење Управе локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-411/25-214176/5 од 15.05.2026. године да се закључити да је истим покренут поступак принудне наплате пореза на непокретности по рјешењима о утврђивању пореске обавезе ове управе из 2025.године за пословне просторе, стамбени простор и земљиште у власништву

жалиоца које исти није платио у законски обавезним роковима а која су извршна и доспјела на плаћање 01. новембра 2025. године, у укупном износу од 153,75 €.

Рјешењем Главног администратора општине Беране бр. 03-042/26-398 од 27.04.2026. године усвојена је жалба жалиоца бр.12-492/26-423 од 02.04.2026. године, поништено рјешење о принудној наплати бр. 12-411/25-214176 од 04.12.2025. године и предмет враћен на поновни поступак из разлога што жалилац није учествовао у поступку и није обавијештен о резултатима истог.

У поновном поступку првостепени орган је поступио по примједбама другостепеног органа, спровео поновни поступак, омогућио странци учешће у поступку и обавијестио је о резултатима истог и поступио по осталим примједбама из укидног рјешења.

Полазећи од цитиране одредбе чл. 150 став 1 ЗУП-а, неспорно се да закључити да се у извршном поступку може изјавити жалба која се односи само и искључиво на вријеме, мјесто и начин извршења и њоме се не може побијати правилност рјешења које се извршава.

У конкретном жалилац поднесеном жалбом упућује на повреду правила поступка, непотпуно и погрешно утврђено чињенично стање и погрешну примјену материјалног права који разлози не могу имати утицаја на рјешење о принудној наплати – рјешење о извршењу. Дакле, жалбени разлози које жалилац износи у жалби могли су, евентуално, имати утицаја на поступак који је претходио рјешењима о утврђивању пореске обавезе бр. 12-42/25-17149; бр. 12-42/25-17150; бр. 12-42/25-17151 и 12-42/25-36411, сва од 19.08.2025. године. Међутим, будући да су та рјешења, у међувремену, истеком рока за жалбу постала правоснажна наведени жалбени разлози не могу бити од утицаја на побијање рјешење о принудној наплати.

Код оваквог стања ствари а будући да жалилац ни једним дијелом жалбе не спори вријеме, мјесто и начин извршења евидентно је да је жалба недозвољена.

У прилог изнесеном за напоменути је да су рјешења која се извршавају и то: бр. 12-42/25-17149; бр. 12-42/25-17150; бр. 12-42/25-17151 и 12-42/25-36411, сва од 19.08.2025. године жалиоцу достављена дана 20.08.2025. године, о чему у списима предмета егзистирају ваљани докази у виду доставница потписаних од стране жалиоца, све у складу са чл. 22а Закона о пореској администрацији ("Службени лист РЦГ", бр. 65/01, 80/04, 29/05, "Службени лист ЦГ", бр. 73/10, 20/11, 28/12, 08/15, 47/17, 52/19, 145/21 и 15/25).

Имајући у виду да су означена рјешења која се извршавају жалиоцу уредно достављена, исти је могао жалбом оспоравати њихову законитост у року од 15 дана од дана достављања које право није користио, те су предметна рјешења постала правоснажна и извршна истеком рока за жалбу, односно 05.09.2025. године.

У коначном, будући да жалилац пореске обавезе утврђене означеним рјешењима која су извршна и доспјела на наплату 01. новембра 2025. године није платио, правилно је првостепени орган поступио доношењем побијаног рјешења. Надаље, обзиром да жалилац поднесеном жалбом не оспорава вријеме, мјесто и начин извршења недвосмислено се да закључити да је жалба недозвољена.

Са изложеног, а на основу члана 126 ст.1 Закона о управном поступку („Сл .лист ЦГ“ бр.56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) одлучено је као у диспозитиву рјешења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог рјешења није допуштена жалба, али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда ЦГ у року од 20 дана, од дана пријема рјешења.

ВД ГЛАВНИ АДМИНИСТРАТОР
Миладин Тмушић

